

„Soča“ izhaja vsak petek in velja s pošto prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30
Četrt leta „ 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „poslanicah“ se plačuje za navadno trisopno vrsto:

5 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „
Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici v tobakarnici v gosposki ulici blizu „treh kron“, in na starem trgu. — v Trstu v tobakarnici „Via della caserma 60“.

Dopisi in naročnina naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soča“ v Gorici Via del Municipio v Kalistrovi hiši III. nadstr.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri uredništvu.

Glasilo slovenskega političnega društva goriškega za brambo narodnih pravic.

Društvene stvari.

Društveni odbor „Sloge“ je sklenil poslati na tabor v Dolino deputacijo sestavljeno iz sledečih gg. društvenih odbornikov: gg: deželni poslanec Jos. Faganel, pos. v Oseku, Fr. Leban, veleposestnik iz Črnič, Jos. Valentinčič, velepost. v Plavah, Ant. Ferfila trgovec v Gorici.

Prav tako je odločil, da gre. — če le mogoče, celi društveni odbor k slovesnosti 70 letnice g. Dr. Bleiweis-a, prvega boritelja in našega narodnega „Očeta“ v Ljubliano, ter izroči čestitko (adreso) jubilanu.

Ob enem je sklenil, da im biti po društvenih pravilih letošnji jesenski občni zbor „Sloge“ v Komnu in sicer 10. novembra tl.

Dnevni red objavi se v prihodnji številki. Sprejel je tudi 24 novih društvenikov iz Komenskega okraja, prav odličnih gospodov in rodoljubnih mož.

Vsem gg: društvenikom „Sloge“! Pozivlja Vas društveni odbor, da se vdeležite zanimivega tabora v Dolini, ter da se pridružite deputaciji društvenega odbora „Sloge“, ktero bo vodil g. dež. posl. Faganel. Nedeljo ob 8. zjutraj odrine deputacija po železnici v Trst. Kedor pojde na tabor, naj se ji pridruži na kolidvoru Goriškem, da skupno gredó potem Goričani iz Trsta v Dolino. Po železnici ni cena za polovico znižava.

ODBOR „SLOGE“

Tabor v Dolini (v Istri).

Bratje Jugoslovani!

Uže 10 let je minolo, od kar se je naš narod zbiral v tabore, da javno proglašajo svoje želje in težnje, svoj narodni program, od katerega nij odstopil nikoli in ne bode. Nastopila je potem tiha doba; delali smo mirno na narodnem polji dolgih 10 let; naš narod pa še zmemrom čaka svojih najsvetejših pravic. — Prišli

so resni časi: važno slovansko prašanje na jutrovem rešuje se prav zdaj in pretesa vso Evropo. Tudi naše cesarstvo je močno prešinila ta nova doba, kateri morajo slediti osodopolne preuredbe. Teh preuredb pa se nijmamo bati mi Avstrijski Slovani, ki se vedno zaupljivo obračamo na mogočnega našega vladarja, katerega želja je, da kraljuje mir in pravica mej narodi pod njegovim žezlom živečimi.

E temu sili nas še posebno polit. težnja bližnjega kraljestva, da raztegne svoje gospodarstvo tudi čez primorske pokrajine, v katerih bivamo mi Jugoslovani v ogromni večini. — Ta težnja pa je našla odmev tudi na Primorskem; osnovala se je mej Italijani v Trstu, Gorici in nekaterih Istrskih mestih neka stranka, ki drzno proglašajo primorske pokrajine kot del Italijanskega kraljestva in te nakane javi po veleizdajskih činih. — Mi Jugoslovani, ki smo naravni gospodarji jadranskega primorja, ne moremo vse to mirno gledati, ampak slovesno nam je protestovati proti onim činom. Glede na to in pa tudi z ozirom na druge silne potrebe našega naroda, kliče vas Jugoslovane odbor političnega društva „Edinost“ v tabor v Dolino pri Trstu. Ta tabor bode 27. t. m. na velikem prostoru blizu cerkve v Dolini in začne ob 2 1/2 uri popoldne. — Obravnavale in sklepale se bodo sledeče točke:

- 1) Adresa vdanosti na cesarja in protes proti rogoviljenju one italijanske stranke, ki dela na spojenje primorskih slovanskih pokrajin z Italijo.
- 2) Nasveti in sklepi, kako bi se dalo pospeševati gmotno in duševno blagostanje našega naroda sploh, in primorskih Slovanov posebej.
- 3) Nasveti in sklepi, kako bi se dale povzdigniti šolstvo na Primorskem, posebno pa v Istri.
- 4) Nasveti in sklepi, kako bi se dale pogozditi mnoge goličave na Krasu in v Istri.

Jugoslovani!

Vse te točke so preimenoitne, in sveta dolžnost nam je, potezati se za narodnost našo, za

omiko, za svobodo in edinost, kajti drugače ne ne moremo rešiti našega naroda velike nevarnosti.

Dojdite torej iz Istre, Goriškega, Kranjskega, sploh iz vseh jugoslovanskih pokrajin in izrecite javno in pred vsem svetom, da niti pedi slovanske zemlje nijma zgubiti naš narod, naša Avstrija! Konečno prosi podpisani odbor vse rodoljube vsacega stanú, da mej narodom širijo vest o taboru in odbor podpirajo na vso moč, da bode tabor lep, reden in živ dokaz zrelosti našega naroda. Živila vzajemnost slovanstva!

V Trstu 20. oktobra 1878.

Odbor političnega društva „Edinost.“

Adresa hrvatskega dež. zbora.

S kolikoršno koli pozornostjo ta zbor razmišlja, ter hoče tudi v naprej razmišljati o notranjih državnih potrebah dežele in skupne monarhije, vendar mu se srce in duša zanosno zamika v one sosedne vzhodne kraje, kamor je zinagonosno orožje Vašega Veličanstva prisjalo z novo slavnostjo i slavo, kjer je hrabra vojska Vašega Veličanstva, v kateri so na tisoče tekmovali sinovi te dežele in posestrime Dahnacije, izvela nenavadna dela požrtvovalnosti, ter z nova vzbudila najlepše spomine monarhije in preteklosti hrvatske, pokazujoč vsemu svetu, da v tem složnem krogu zjedinenih narodov nikdar ne presahne vir nepremagljivega junaštva.

Zmagovita hrabra vojska Vašega Veličanstva ne polaga samo temelj sigurnej bodočnosti in veličini monarhije, temveč tudi privaja svobodi, blagostanju in omiki sorodne nam kraje, ter izpolnjuje veliko nalogo, katero kronitvena prisega polaga na dušo kralju ogerško-hrvatskemu, da pod vzvišeno svojo krono privede vse po nezgodi časov odtujene dežele in kraje.

V globokej hvalečnosti za to velikodušje Vašega Veličanstva hrvatski je narod prinašal znamenite in tudi milostljivo priznane žrtve, a mi, njegovi zastopniki svečano izrekajoč narodovo zahvalo, svečano in glasno v njegovem imenu izjavljamo, da mu ne bode žal niti življenja niti imetka, da se začeto veliko delo srečno in slavno dovrši ter da se dostojanstvo in interes monarhije občuva od vsacega madeža in vsake opasnosti (nevarnosti).

Velika je naloga, katero z okupacijo Bosne avstrijsko-ogerska monarhija jemlje na-sé, in gotovo je

LISTEK.

VIDOVIČI.

(Po Mickiewiczzi)

Stari Vid tri sinóve v dvore svoje pozóve,
Krilate besede jim reče:

„Roke v svez si podajte, brze vrance sedljajte,
Zagrabite kopje i meče.

Bojna troblja od Bósne straši vrage ponósnó:

Tri zbori gredó na tri strane.
Miloš v Ogre te ljúte, Hrúdoš v Vlahe te krute,
A Srpoš v Slovence naj plane.

Vi ste krepki i zdrávi, v korist vsej očetnjávi
Naj naši vas bogi ohrane.

Letos z vami ne gredem, v dobro vam pa navedem,
Trije ste, v tri mahnite strane.

S kmeti Miloš poléti v Ogre, narod prokléti,
Podrobi madjarske psebráte.

Tamo runa so shladi, srebra polni so gradi,
Poberi jim zlate vrnate.

Z vojsko Hrúdoš naj vpáde v Vlahov divne osáde,
Kder v morje se zlivajo reke.
Zlata tam je ko peska, sukna čudnega leska,
Duhovske v brilantih obleke.

Srpoš, ti se odprávi gor po Kolpi, po Sávi
K Slovincem, — po zlato ne hodi.
Ali k sreči še večí štíti njih so i meči.
Nevesto od tam mi privodi.

Svet, kar ima mladenek, lepših nej od Slovenek,
Ko mačice mlade so žive.
Lic so belših od mleka, vitke rasti ko smreka,
Njih oči so zvezde ljubljive.

Bivši mladim človekom z onih stran pred polvékom
Privedel sem devo za ženo.
Da si v grobu že spáva, duša k nej mi še pláva,
Pred mano zmer liče je njeno.

Tako učí sinóve, dade jim blagoslóve,
In oni jezde so pobégli.
Mine jesen i zima, sinov nima i nima,
Kaj neki so v boji polégli?

V dir po zmrznjenem gázi jaše perjánec v mrázi.
„Kaj nosi pod plaščem iz boja?
Nosiš runa, denárjev v plašči, plen od Madjárjev?“
„Ne otče! Slovenka to moja!“

Jezdec drugi privrišče s plenom v otca gradišče.
„Kaj neki on nosi iz boja?
Nosiš sukna, cekinov v plašči, plen od Latinov?“
„Ne otče! Slovenka to moja!“

Tretji kónjanik plane s plenom v ótčeve stane.
Srcé mu kipi od radósti.
Jedva plen on pokáže, stari otec ukáže
H trem svatbam pozivati gósti.

Lukavečki.

prosvetljenej modrosti Vašega Veličanstva predobro znano, kako se ta naloga more ugotoviti. Verni ta zbor vendar ponižno meni, da bi se trajno ugotoviti mogla samo tedaj, ako se organizem pridobljene pokrajine malo po malem tako ravna, da bi se s časom mogel navezati na organizem kraljevine Dalmacije, Hrvatske in Slavonije v njegovej državopravni razmeri proti kraljevini Ogerskej, ter da tako postane biser krone ogersko-hrvatske.

Tak organizem more se pa samo tedaj pomisliti in dosledno izvajati, ako se za rana vresniči po nagodbenem zakonu zagotovljena, v interesu monarhije kakor tudi Ogerske ležeča celokupnost kraljevine Dalmacije, Hrvatske in Slavonije, in verni ta zbor v tem zmislu hvaležno pozdravlja in razumeva ono radostno nado v prejšnjem odpisu Vašega Veličanstva, da se približuje čas, v katerem se bode rešilo vprašanje deželne celovitosti. Razcepjenost teh sorodnih, nekdanj zjedinenih dežel tudi v resnici slabi južno-vzhodne meje države, otežuje njihovo samoupravo, vzrokuje negotovost in z njo nezadovoljstvo, na katero neprijatelj monarhije računajo vidniše, nego kedaj poprej.

Negotova osoda posestrime Dalmacije, katere se prav sedaj odpira na vzhodu prostrano ozadje, traje uže leta in leta, ovira jej narodni in materijalni razvitek in otežava jej promet z Hrvatsko, z monarhijo in srednjo Evropo. Vsi njeni in tudi monarhije interesi jo zavračajo poleg Bosne na jedinstvo z Hrvatsko, in ker se je dalmatinski deželni zbor na poziv našega zbora uže dvakrat drage volje oglašil ter ponižno prosil, naj bi se vresničila velikodušna želja Vašega Veličanstva, da se poslanci obeh zborov snidejo in se posvetujejo o pogojih združenja, usojamo se mi narodni zastopniki ponoviti to prošnjo, naj se končno vredi južno-vzhodna stran monarhije in izpolni želja in potreba vernega Vašemu Veličanstvu naroda.

Deželni zbor goriški.

IX. seja dne 5. oktobra. (konec.) Dr. Tonkli poroča o proračunu deželnega zaloga za l. 1879, ki se potrdi s sledečimi končnimi zneski:

STROŠKI:

I. za deželni zbor	2.319 gl.
II. občni stroški za oskrbnitvo	20.582 "
III. stroški, katere prizadeva nepremakljivo deželno premoženje	2.009 "
IV. stroški za kmetijstvo in obrtnijo	1.042 "
V. za javno varnost	14.611 "
VI. zdravstveni stroški	3.532 "
VII. za humanitarne zavode	86.669 "
VIII. za javni poduk in za splošno odgojo	25.692 "
IX. podpore za skladovne ceste	8.000 "
X. za priprave in druge vojaške potrebe	1.016 "
XI. deželni dolg	2.593 "
XII. razni stroški	2.350 "
XIII. prijete predplače proti povračilu	12.500 "
skupaj	192.689 gl.

DOHODKI:

I. Dohodki, katere daje deželno premoženje	21.865 gl.
II. dohodki prihajajoči iz javnih naslovov	575 "
skupaj	83.291 gl.

Če se primerjajo stroški dohodkom, pokaže se primanjkljaja 109.398 gl. in da se ta založi, pobirali se bodo sledeči davki:

1. doklada po 12% k izravnim davkom z vojnim prikladom vred,
2. doklada po 20% na užitnino vina, mošta in mesa, od države odločeno in v najem dano,
3. davčina 1 gl. od vsacega hektolitra na drobno potočenega piva.

Ob enem je potrdil zbor sledeče predloge finančnega odseka:

Deželnemu odboru je naročeno:

1. da ima kupiti kamnotiskalnico za rabo deželnih uradov,
2. da ima odprodati pogodbo oni tiskarni, katere priskrbuje zdaj tiskovine za deželni odbor in zbor ter skleniti novo pogodbo z onim tiskarjem, kateri bo najnižje cene ponudil,
3. da ima nemudoma razpisati službo deželnega tajnika ter to službo podeliti,
4. da se ima pri kompetentnih oblastnjah za to potezati, da doseže povračilo stroškov za italijanske potirance.

Finančna postava obsegajoča doklade za deželni in zemljiščno-odvezni zalog se potrdi tudi v zadnjem branji.

X. seja 5. oktobra ob 5. uri popoldne.

Dr. Tonkli poroča v imenu finančnega odseka o računih za l. 1876. in 1877.: a) depozitiranega in tujega denarja, b) deželno-občinskega zaloga, c) deželnega zaloga, d) glavnega zaloga za uboge, e) zaloga deželne gluhozemice — ki se potrdijo po odsekovih predlogih.

Poročevalec Winkler. Potrdi se načrt postave

zastran razdelitve občinskega zemljišča „Črna Glava“ v Grgarji.

Poročevalec dr. Maurovich. Odboru za starinski muzej v Ogleji se dovoli 150 gl. podpore.

Poročevalec dr. Abram. O prošnji Antona Gabrijelčič-a zastopnika družbe najemnikov erarske užitnine za Kanalski okraj, da bi se mu znižal dolg na deželni užitnini, prestopi zbor na dnevni red.

Prošnja Josipa Devetaka, učiteljskega kandidata v Gorici, za podporo se zavrne.

Odboru za morskopelje v Gradu se dovoli 100 gl. podpore zraven onih 300 gl., ki jih je uže deželni odbor nakazal.

Prošnja, da bi se ista morskopelje povzdignila med deželne zavode ter bi dobivala letno dotacijo iz deželnega zaloga, se zavrne.

Poročevalec Povše. Vsled prošnje županstva v Romansu se naroči deželnemu odboru, da ima pregledati in pretehtati, kaj bi se dalo v brambo levega brega hudournika Verse započeti in koliko bi to stalo, ter da poroči o tem v prihodnjem zboru.

Poročevalec Povše. Vsled prošnje pol. društva „Sloge“ naroči se deželnemu odboru:

1. Naj izrazi visoki vladi željo, da po postavni poti jez postavi pogubljivemu oderuštvo;
2. naj naprosi vlado, naj po postavodajni poti preskrbi, česar treba, da se olajšajo silne nadležnosti, ki jih prizadeva posilno legalizovanje nekaterih pisem;
3. naj ponovi prošnjo pri c. kr. ministerstvu za pravosodje, da bi hotelo pomnožiti število pomočnih uradnikov pri komisijah za osnovo novih zemljiških knjig in to v namen, da se dotična dela skoro končajo;
4. naj si prizadeva doseči ugodno rešitev peticij, ki sta jih predložili društvo „Sloga“ in odvetniška zbornica Goriška v namen, da se ustanovi za Goriško okolico posebna okrajna sodnija;
5. naj prosí visoko vlado, da se odpusté davki vsem onim kmečkim posestnikom, kateri so bili kot rezervisti pod orožje poklicani ter se deleže Bosenske okupacije.
6. Slednjič je naročeno deželnemu odboru, da ima pretehtati vse druge v peticiji društva „Sloga“ zapopadene predloge, po katerih bi se imelo zboljšati stanje posestnikom, in naj stopi v ta namen v dogovor s c. k. kmetijskim društvom, katero je uže izvolilo poseben odsek z nalogo, da pretehta to vprašanje ter potem poroča. V prihodnji sesiji naj predloži deželni odbor svoje določne predloge.

Poročevalec Maurovich. Prošnja Blaža Chiodes-a iz Gorice, da bi se podelila njegovemu sinu Ludviku, slikarskemu akademiku v Milanu, deželna podpora, se zavrne.

Poročevalec Povše. Za cestne potrebe se dovoli sledeče podpore:

1. Cestnemu odboru Tolminskemu za most čez Tolminsko 1000 gl.; — 2. istemu odboru za cesto Robič-Logé 1000 gl.; — 3. cest. odboru sežanskemu 1500 gl. za cesto Vrem-Naklo-Trst; — 4. cest. odboru ajdovskemu za most čez Vipavo pri Žabljah 1500 gl.; — 5. cest. odboru cerkljanskemu za cesto od Zelina proti Idriji 1000 gl.; — 6. občinama Korminin Marijan za most čez Verso in za popraviljanje ceste mej Vilaorbo in Marijanom 1000 gl. — 7. občini Šebreljam 300 gl. za most čez Idrijo; — 8. cestnemu odboru komenskemu 800 gl. za cesto čez „Zelezna Vrata“; — 9. cest. odboru červinjanskemu 2000 gl. za cesto od Pradičijola proti ital. meji.

Winkler predlaga, naj se dovoli cest. odboru Tolminskemu za most čez Tolminsko zraven dovoljene podpore še 4000 gl. posojila iz deželnega zaloga, kateri znesek bo po tem v letnih odplačilih povračal.

Dr. Deperis pa predlaga, naj se pooblasti deželni odbor, da sprejme na račun deželnega zaloga samo garancijo za povračilo 4000 gl., katere naj si cest. odbor Tolminski drugod na posodo vzame.

Winklerjev predlog pade in sprejme se Deperisov.

Po predlogu poslanca Dottori-ja se naroči deželnemu odboru, naj na to pazi, da se dovoljene podpore potrosijo samo za tista dela, katerim so namenjene.

Peticija mnogih občinskih zastopnikov iz Renč, St. Petra, Bilj, Vertojbe, Temnice, Lipe in dr., da bi se dovolila iz dež. zaloga ter zaprosila iz drž. zaloga izdatna podpora za popraviljanje ceste, ki drži iz Renč v središče Krasa, izroči se deželnemu odboru, da jo reši.

Poročevalec Faganelli. Učiteljskima pripravnikoma v Kopru, Edvardu Morsani in Ivanu Budal-u dovoli zbor vsakemu 40 gl. podpore.

Prošnja Josipa Fabricij-a, preparanda v Kopru, za podporo se zavrne, — tako tudi enaka prošnja Artura Knipfer-ja, pravoslovca na Dunaji.

Poročevalec dr. Abram. Prošnja Anc Schebat, vdove Gradiškega ranocelnika, da bi se ji dovolila letna pokojnina iz deželnega zaloga, izroči se deželnemu odboru, da se prepsica o nje premoženjskem stanju in če se pokaže, da je zares potrebna, da ji nakaže letno pomoč 150 gl.

Poročevalec Kovarčič. O prošnji Opačjeselkega županstva za pomoč siromašnim prebivalcem na Verhu prestopi zbor na dnevni red.

Prošnja županstev Črniškega in Šempaskega, da

bi se dovolila kaka pomoč tistim nesrečnim gospodarjem, katerim je živinska bolezen veliko škodo prizadela, izroči se deželnemu odboru z naročilom, da pozve dotične razmere ter potem dovoli primerne podpore tistim najpotrebnejšim prebivalcem, kateri so po živinski bolezni poškodovani.

Poročevalec Faganelli. Odboru podpiralne zaloge za uboge vseučilišnike v Gradu se dovoli 20 gl. podpore.

Ker je končan dnevni red in so rešeni vsi predmeti, ki so se imeli v sedanjí sesiji obravnavati, sklene glavar s primernim govorom zborovanje, nazdravlja je Nj. Veličanstvu ce-arju Fr. J. I. Poslanci vskliknejo Živijo! Evviva!

Seja je končala ob 8. uri zvečer. Prihodnjič bomo nadaljevali svoje opazke o zborovem delovanju v letošnji sesiji.

Dopisi.

Iz Vipolže 1. oktobra * (Izv. dop.) V Soči št. 38. je v dopisu iz Kozane nekdo prav zbadljivo govoril proti prošnji, katero sti podali občini Vipolže in Kozana slavnemu deželnemu zboru glede odtrganja od St. Martinsko-Kviščanske županije in ustanovitve nove samostojne županije Vipolže-Kozana. Da se reč nekoliko razjasni, naj g. dopisniku povem, da občina Vipolže sama plačuje 1265 gl. rednega davka brez doklad, tedaj naj več med vsemi občinami cele županije. Kozana se prišteva tudi k prvimi davkoplačevalnim občnam sedanje županije, torej si štejejo v čast, da se poteguje tudi Kozana z nami za novo županijo.

Kozanski dopisnik vidi lahko, da Vipolže in Kozana imati toliko moči, da omagati vse tiste velikanske stroške, o katerih govorite. Po tem takem bi vas moralo veseliti tako odtrganje, ker potem vam ne bo treba zakladati za Vipolže-Kozano, kakor vaša naopak rabljena beseda „istina“ govori.

Mi vam pa lahko s številkami dokažemo, če treba pri priložnosti, ako pridete na dan, da so morale le Vipolže—Kozana zakladati za gorenje občine; to vidite bo „istina“, pa ne vaše govorjenje brez nobene podlage. Stroški za pisarnico, tajnika in župana ne bodo nič večji, kakor jih zdaj imamo v družbi z veliko županijo; berž ko ne, da bodo še manjši, ker tisti „marsikaj družega“ znabiti bi se dal pri nas lahko odpraviti.

No, naj bodo tudi večji stroški, kakor jih zdaj imamo, saj so se podpisali za novo županijo tudi gg. grof Attems, dr. Luzemberger, nunski samostan, dve cerkvi in tako tudi vsi veliki posestniki, ktere se, kakar vidimo, bojite zgubiti. Ravno omejenji so pa tri špice v kolesu vaše „karjole“ in ako te odvezamemo — z Bogom „karjola“ in vaše po tleh vožene peruti — znabiti bi videli potem njih jostanke Vipolžci in Kozanci po „Versi“ v Furlanijo plavati.

Gesla „Viribus Unitis“, tega se tudi prav dobro poslužujete; saj se vidi, kako je prešla zadnja volitev, pri kateri ste dobili Vipolže in Kozana, samo po dva obč. svetovalca, pa nobenega podžupana; ali je pri taki pravičnosti mogoče, da bi „Viribus unitis“ delali in živeli?

Kar zadenejo bolnišnični stroški, pogledite, koliko moramo plačevati in koliko bolnikov imamo, potem se vam poleže korajža, dalje tako o naših občinah pisariti.

Toliko za zdaj, če pridete na dan, kaj več.
Občinar iz Vipolže.

Iz Šempasa 20. okt. (Desetletnica Šempaskega taborja.) Minulo nedeljo je preteklo deset let po Šempaskem taborju pri katerem se je zbralo na tisuče Slovencev, in so tam pod milim nebom tirjali svoje svete pravice. Tabor Šempaski je tisti velikanski shod, kateri je nas Goriške Slovence izdramil iz narodnega spanja, in nas navdušil k čvrstemu delovanju. Zato pa so se zbrali nekateri rodoljubi v namen, da so praznovali njegovo desetletnico, katera se je minulo nedeljo prav dostojno vršila. Precej dopoldne je nas počastil še svojim prihodom mnogo spoštovani gospod France Povše, predsednik polit. društva „Sloga“. Za njim so se pripeljali vrli solkanski in Šempaski pevci in drugi rodoljubi, ki so precej obiskali naše „bralno društvo“, v katerem so navdušeno svoj glas povzdignili. Od tam odšli smo na določeni kraj, tjer se je vršila veselica, pri kateri se je zbralo več odličnih mož našega okraja. Vrli solkanski pevci so nas s petjem pozvali v noč razveseljevali; pa tudi govorov in napitnic ni bilo ne konca ne kraja.

Iz Komna 20. okt. (Izv. dop.) (Pogozdenje Krasa.) Da spregovorim tudi jaz enkrat o pogozdenju Krasa, dal mi je povod dopis iz Tista v 41 št. Soče. Odkritosrečno povem, da pogozdovati naša kamnita tla

* Vipolže plačujejo 1274 gl., Kozana 734 gl., Verhovlje 536 gl., Višnjavek 809 gl., in St. Martin-Kviško 1782 gl., izravnega davka brez vojnega priklada. Op. ured.

pri zborih, je prav lahka stvar, a praksa žalibog drugače govori. — S potom in neumorno marljivostjo se da še kaj doseči, toda pri vsem je premisleka treba.

Gosp. dopisnikovo misel v 41. št. Soče spoštujem, a odobravit je nikakor ne morem. — Preden bode svojo misel in načrt glede pogozdenja utemeljeval, naj popišem poveršno naš svet. — Kras se ne more prištevati k planinam, nego v pravem zmislu smeli bi ga imenovati gorsko planoto (plateau). Med ravnino so zemljate doline in dolince, se ve da s kame-njem pomešane. Kar se hribov in holmov nahaja, je pa večidel sam kamenit svet, le tija pa sem nahajajo se male zemljate plasti.

Sedanji gospod dež. gozdni nadzornik v Terstu, je tega menenja, da bi se raven, bolj rodoviten svet razdelil, kolikor mogoče v senožeti, morda tudi v njive razdelal, a nasprotno, bolj oddaljena, sterma, slabjša tla, naj bi se pogozdila. To je že moja stara misel, in kakor čujem, so gozdnarji pri zboru v Terstu enako resolucijo sprejeli.

Če dobi kmetovalec količkaj rodovitno, ne prekamnitno prijemščino (oddelek) občinskega pašnika, se gotovo ne vstraši, jo počistiti, saj to nam prejšnja razdelitev dovolj jasno dokazuje, a naj bi mu dali nerodoviten, prekamnit (da ne rečem skalovje) svet, česa naj se loti? Taka tla se dajo le z združenimi močmi popraviti in z vladno podporo. — Pogozdenje Krasa nij napredovalo v začetku, ker je suša cele povelotne nasade vničila; torej celoletni trud zaman. — Ko bi ne bilo vojevati se s tem elementom, bil bi že Kras zelen. — Pri sajenji so tudi za pravilno napravljanje jam premalo skrbeli; v zadnjem času se je pa to popravilo. —

Torej, če niso gg. gozdnarji drugega v svojej resoluciji izrazili nego, da se razdele na Krasu samo oni pašniki, ki so kaj vredni, vsi neplodni deli pa naj se obderže kot lastnina srenje, ter pogozde na podlagi dotične (§§. 3. 4. 6. 7.) postave, menim, da so pravo zadeli. — Če bi pa znali marsikateri Kraševci, kakor pravi g. dopisnik, bolj nasvete dajati, nego izsolani gozdnarji, moral bi biti Kras že kedaj zelen! Kedor tako govori, daje sovražniku orožje v roke in protivi se napredku, kakor marsikateri se ne razsvitljeni Kraševci! Toliko sem spregovoril iz prakse. — O priliki morda še kaj.

A. Štrekelj.

Iz Trsta. 23. oktobra. (Tabor. — Sklep sesije dež. zbora. — Okoličanom zausnica. — Vladi tudi.) Tabor v Dolini obca biti velikansk, kajti iz Istre in okolice tržaške se napravlja vse, kar more hoditi, iz nekaterih vasi odpravile se bodo na tabor redne procesije ljudi se zastavami, godbo itd.; tako na priliko odide iz Sv. Ivana kakih 300 ljudi se zastavo, močno godbo in pevskim zborom; prav tako iz Proseka, in Križa, Rojana in Barkole; v Dolini če biti naroda na tisoče. Gotovi smo, da nas Kraševci in Vipavci v obilnem številu obiščejo in da tudi gorska stran Goriškega pošlje nekoliko zastopnikov. Da bode potovanje ceneje, preskrbel je odbor „Edinosti“ vozne liste za polovico na južni železnici. Kar je bil šempaski tabor za goriške Slovence, še več bode tabor v Dolini za istrske, jako zapuščene Slovence, bodisi Slovence, bodisi Hrvate. Kar je še posebno zanimivega pri tem shodu, je njega lastnost kot jugoslovanski tabor, kakor je to razvidno iz oklica, in resnično v Dolini se bosta srečala hrvatski in slovenski element ter spojila v bratsko telo. Naj bi se vsem taboritom globoko v serce vcepila ideja jugoslovanstva, naj bi Dolina pomenljiva ostala v zgodovini Jugoslovanov, katerih število prav zdaj narašča v Avstriji.

V saboto bila je zadnja seja deželnega zbora tržaškega. Posrečilo se je ta pot našim Italijanom s pomočjo vladnih mož, skleniti ono postavo, ki bode vzela okolici lep del zemlje ter jo priklenila mestu. Okoličani s tem izgubijo mnogo, ker bodo morali užitnino plačevati od onega blaga, ki ga bodo nosili v novi del mesta. Tudi v narodnem obziru je ta razširjatev mesta škodljiva okoličanom. Ko bi se bila samo še dva poslanc, katera je volila okolica, odtegnila seji, pa ne bi bil mogel skleniti zbor te postave. Ta dva poslanc sta bila dozdej Slovencev nekoliko pravičnina in sta vedno obljubavala, da ne bosta nikoli proti okolici glasovala. A one obljube, katere tujec daje, kedar se da voliti, niso nikoli odkritosrčne. Naši okoličani pa naj bi se naučili iz tega moralo: „Svojega volite in ne zaupajte tujcu svojih pravic.“ Kadar bodo prišle nove volitve, naj okoličani ta slučaj v svojo korist porabijo. Čudno pa je tudi od vlade, da zaradi malega dobička pri užitnini žrtvuje interese zvestih okoličanov, in jih tako sama od sebe podi, kajti uže zdaj se sliši Italijančiče govoriti: „No, kajste dobili za Vašo zvestobo? Malo brco!“

Menda pa ta postava še nij tako gotova in morda bode na Dunaji vendar še kaj veljal protest okoličanov, ali pa prošnja na Cesarja. Vladi pa so se Italijani za nov dar prav dostojno zahvalili. Čujte! ko je podestā sklenil sesijo in kakor običajno zaklical: „Slava Cesarju“, začela je galerija žvižgati in ropotati, da je vladni zastopnik kar obledel in da je moral podestā nehoté grajati galerijo. Italijani so si s tem pridobili, kakor vse kaže, več „rešpekta“ od neke strani, nego bi bilo potreba in mi Slovenci?

Čudna učba bi se dala iz tega kombinirati. Fletna je tudi ta, da naši uradni in poluradni listi o tem škandalu molče, kakor — Čudna so pota vladne previdnosti.

Iz spodnjega Štajerskega (K). 18. oktobra (Izv. dop.) Minuli torek, 14. oktobra odpeljala se je večina ranjencev in bolnikov iz tržaške bolnišnice v Beč, koji so zraven mnogih bolečin v pondeljek v merzlem dežji in velikej burji na hitrem morali prešeliti se, nekatere, se ve, da so morali pa prenašati, ker je podstrešje cele bolnišnice zgorelo. Ko so se do Celja pripeljali, izstopilo jih je mnogo iz vagonov, ter vsak skoro je preobrnil vse žepe in mošnje, misleč, da vdobi še kateri krajcar, da si lahko zročja in jabelk kupi. A kar naenkrat pride petorica zlahtnih dam in za njim par nosačev z napolnjenimi opertniki (koši). Do vagonov dospesve začele so deliti mej revne vojake lepe bele zemlje, vino in smodke. Lehko si uže vsak misli, da so imele radodarne dame mnogo kupcev.

Ko je uže premanjkovalo zemelj in vina, da bi vsak vojak nekoliko dobil, tekli ste dve mladi nježni gospodični z nosačem proti mestu, pa ko bi trenil ste se vernili in prinesli polne roke in žepe smodek, nosač pa vina in kruha. Delile so vse dame tako hitro od vagona do vagona, v kterih so bili vojaki, da jim je pot po rudečih licih in čelu tekal. Ker niso imele dovolj kupic, so vojakom v kamele vino vlivale. Na obrazu se jim je brala radost, ker so bile tako srečne, da so toliko revežev nekoliko okrečale. Ko pa Luka Matija zažvižga, začeli so okrečani vojaki do brotnice z rokami in s še precej močnim „živijo“ pozdravljati, na kar so tudi miloglasni damni glasovi odgovarjali in z robcem odzdravljali. Marsikateremu opazovalcu so se solze vtrinjale od veselja. Tudi vojaški zdravnik je z veseljem gledal, kako berzo zlahtne strežnice vojakom zajuterk dele. Bog ohrani še mnogo let take dobrotnice!!

Prišla je zopet jesen, kojoj vsak producent uže težko pričakuje. A take jeseni se vsak bolj boji, nego je pričakuje, ker je podobna „gusajn potopu“; vse ravnine so podobne velikemu jezeru; vse reke in potoki se stekajo čez vse brgove, deró po travnikih in tudi po rodovitnih njivah in mnogo pridelkov odnesó revnemu kmetu. Tudi mnogo mostov in vervi so odnesli divji valovi, da ne morejo nekteri ljudje še iz hiš hoditi.

Pridelalo se je na spodnjem Štajerskem letos še precej dosta zernja in sadja, a ubogi kmet si vendar more malo pomagati, ker ne more svojih pridelkov izkoristiti. Nihče ne more nič oddati. Jabelčni most, ki je skoro podoben ribuli, prodaja se po goldinarji vedno, češp neče nihče se po 3 gl. polovnjak kupiti.

V nekterih krajih so začeli uže tergati. Vinogradniki pravijo, da kvantita še velja, a hvaliteta ne bode kaj, ker jagode so popokale radi neprenchljivega dežja in se z vodo napile.

Politični pregled.

Cesar se je v lastnoročnem pismu zahvalil knezu Auerspergu, da tako dolgo vlado vodi, naznanivši mu, da mu bode v kratkem imenovan naslednik. V istem pismu izrajuje cesar svojo zadovoljnost, da se je tisti del armade, ki ni več onde potreben, tako hitro in točno domov razpusil. Cesar ukazuje ministru, naj ljudstvu, čegar sinovi so šli v boj zoper Turka, pa tudi županstvom in ces. uradom, ki so sodelovali pri mobilizaciji, izreče toplo njegovo zahvalo.

V državnem zboru, ki se je 22 t. m. sešel na Dunaji, izrazil je predsednik dr. Rechbauer v svojem ogovoru najtoplejšo zahvalo cele zbornice zmagonosni vojski v Bosni, ki je zopet pokazala svojo staroslavno hrabrost in požrtvalnost. Zbornica vsklikne trikratni Slava! — Dopis ministra Auersperga naznanja, da je cesar sprejel odpoved ministerstva. — Vlada je predložila finančno postavo za l. 1879 in postavo za izdajo 25 milijonov gold. zlate rente za izredne potrebe.

Avstrijski proračun za l. 1879 razkazuje nekda 12 milijonov menj stroškov in 4 milijone menj dohodkov od lanskega; deficit bode znašal 15.3 milijonov in bilanca bo za 8 milijonov ugodnejša od lanske. Vse te številke je zdaj po vladni razložbi še težko razumeti; — moramo uže počakati, da jih razprave v držav. zboru razjasnijo. —

Minister De Pretis je poslanskim klubom objavil svoj program. On je nasproten temu, da se Bosna sprejme v avstrijsko zvezo; stroški za okupacijo se morajo izdatno zmanjšati in o-

kupacija ima le tako dolgo trajati, dokler bode popolni red v zasedeni deželi vveden, da se ne bo bati državi od te strani nobene nevarnosti. — Kako so sprejeli poslanski krogi Pretisov program, še ni znano. — Državno zborovanje je prenehalo do ustanovitve novega kabineta.

Pričkanje med knezom Auerspergom in graško „Tagespost“ se ni še končalo z Auerspergovim pismom do dr. Rechbauerja. Tudi dr. Svoboda, urednik omenjenega lista je poslal predsedniku poslanske zbornice pismo, v katerem trdi, da je vse do pičice resnično, kar je „Tagespost“ iz govora kneza Auersperga 18. avgusta svetu odkrila in da on in pa gosp. Syz, predsednik Leykam-Josefsthalske delniške družbe sta pripravljena, pred vsako sodnijo in tudi pred državnim zborom to potrditi. Radovedni smo, ali bodo gg. poslanci obtišali nasproti javnemu sumničanju podkupljivosti, katero prihaja iz merodanjnih ust ministerskega predsednika. — Knez Auersperg postane nekda predsednik najvišega računovodstva z 20.000 gl. letne plače. Malenkost!

Ogerski državni zbor se je pričel 20. t. m. s prestoluim govorom, v katerem pravi vladar med drugim: V sled prevzetega evropskega mandata na berlinskem kongresu gledé okupacije in uprave Bosne in Hercegovine, more se, ker se je armada tako hrabro držala, prvi del naloge kot dovršen smatrati; dobro porazumljenje, v katerem živimo z vsemi velevlastmi daje upanje, da se bode tudi ostali del naše na'oge tako zvršil, da se bo kolikor mogoče malo žrtev tirjalo od narodov.

Ruske vojske so še vedno pomikajo proti jugu in ne spusté iz svojih klešč Carigrada, kder vlada še ni spoznala, da je polumesecu odklenkalo v Evropi, ter se celó brani spolniti Berolinske pogoje.

Turčija je v svoji predrznosti poslala evropskim vladam okrožnico, v kateri toži Avstrijo zastran velikih grozovitosti, ki jih nje vojaki v Bosni uganjajo. A Porta se je s to okrožnico zelo spekla, ker so v njej zapopadene debele laži povsod vzbudile največjo nevoljo.

V Bosni in Hercegovini so vojne operacije za letos menda končane, ker so naši vzeli uže vse trdnjave in povsod ljudstvo razorožili. Vojaki demobiliziranih divizij so se uže začeli domov vračati; teh je po „Pest. Lloyd“ 57.000 mož, ostane jih pa v Bosni še 86.000 in 312 kanonov. Govorice, da bo moral poveljnik Filipovič Bosno zapustiti, ker deluje preveč v slovanskem zmislu, se do zdaj niso vresničile in se menda tudi ne bodo. — Cesar je zaukazal, da se ima vsem vojakom, ki so bili za Bosno in Hercegovino mobilizovani, šteti leto 1878 kot vojno leto in da dobe vojno medaljo, ustanovljeno l. 1873. Uradni listi priobčjujejo imenike odlikovanih častnikov, katerih je prav mnogo. Imena domačih odlikovanih junakov objavimo v prihodnji številki. — Železnica Dulja-Vukovar Brod bode 20. novembra dodelana in prometu izročena. Črta Vukovar-Vinkovce in Vinkovce-Vrbovlje ter Vrbovlje-Brod bode do 30. novembra izdelana.

Razne vesti.

Goriška čitalnica napravi dne 9. novembra veliko besedo z vstopnino na korist revnim družinam v vojno službo poklicanih rezervistov. Zanimivi program, še bolj pa blagi namen veselice nam napolni, tako se zanašamo, vse društvene prostore, da se bo mogla tudi naša čitalnica ponašati z obilnim darom za uboge družine naših hrabrih vojakov, katerim bo gotovo na tuji zemlji v veliko tolažbo, slišati, kako skrbé doma rojaki za njih osamele žene in nedolžne otročiče. Program bo obsegal izvrstno šaloigro „Vinska bratca“, Kam. Mašekov samospev „Nezakonska mati“, potpourri za mešan zbor „Vojak“, veličasten „Stabat mater“ za glasovir, Schubertovo „Serenado“ samospev, Donizetti-jev dvospev „K slovesu“, Hajdrih-ov čveterospev „V sladkih sanjah“, Dr. G. Ipavčev samospev sé zborom „Danici“ itd. Natančnejše poročilo prihodnjič.

Mili darovi: Čast. gospod Fr. Leban, vikar v Ravnici pošilja gl. 4.50 nabranih od občinarjev v

Ravnici in 1 gl., kterege daruje č. g. vikar sam za ranjence. Č. gospod Martin Cukjati vikar v Gradnem: 2 gl. za družine rezervistov in 1 gl. za ranjence.

Društvenikom „Sloge.“ Možato, neustrašljivo in neutrudljivo delovanje slovenskih narodnih poslancev v Kranjskem deželnem zboru, kder vlada sedaj nemškutarska stranka, ki nepravilno zatira naše slovenske brate na Kranjskem, je pri vseh rodoljubih na Slovenskem probudilo iskreno radost in občno priznanje. Saj se oni tudi za naš blagor, za naš program borijo, zato je odbor „Sloge“ štel si v sveto dolžnost, da narodnemu klicu poslancev v Ljubljani izrazi pismeno iskreno priznanje, zahvalo in bratimski pozdrav. Na to odborovo pismo prejelo je naše društvo sledeče pismo od predsednika narodnega kluba, velespoštovanega našega narodnega voditelja in očeta dr. Bleiweisa, ktero javimo vsem p. n. društvenikom „Sloge“:

Slavno društvo! Vaše preprijazno pismo od 28. u. m., namenjeno klubu narodnih poslancev, sem dotičnim gospodom bral, ki so ga z veliko radostjo na znanje vzeli in mi nalog dali, se prisrčno zahvaliti sl. odboru za tako živo in častno priznanje našega delovanja v pričujočem deželnem zboru.

V adresi cesarju namenjeni nahajate odmev tudi Vaših želj po zedinjeni Sloveniji. Upili bomo še večkrat po njej, — kedaj pa jo imeli, to pač le sam Bog ve. „Ne udajmo se!“ — to naj bode zmirom naša prislovica, vsaj gre za blagor našega naroda in srečo cele Avstrije pod krilom svitile Habsburške dinastije.

Sprejmite bratinski pozdrav še posebno od mene

Vam udanega dr. JAN. BLEIWEIS.

V Ljubljani 5. oktobra 1878.

Vabilo. Vodstvo deželne vino- in sadjerejske šole na Slapu pri Vipavi vabi vse p. n. prijatelje kmetijskega napredka, k letošnji javni preskušnji, katera bo dne 30. t. m. dopoldne.

Podporno društvo gospá se snuje v Trstu, katero hoče raztezati svoje blago delovanje čez celo Primorsko. Njega namen je oskerbovati in podpirati ranjene in bolne vojake oziroma podpirati invalide, pa tudi vdove in sirote padlih vojakov. Društvo opira svojo delavnost na sklepe mednarodne konferencije v Geniu oktobra meseca l. 1863 in posebno na tamkej sklenjeno mednarodno pogodbo od 22. avgusta 1864. Društvo je v zvezi s patrijotičnimi podpornimi društvi gospá, koja zastopa glavni odbor na Dunaji in kojih namen je, oskerbovati in podpirati ranjene in bolne vojake v kronovinah in deželah, ki so zastopane v državnem zboru. Društveniki plačujejo po 2 gl. na leto. Sedež društva je v Trstu. Osnovni odbor je razposlal sledeči poziv:

Osnovalec se je domoljubno podporne društvo gospá za Terst in Primorje v to sverho, da bi ranjene in bolne vojake oskerbovalo in podpiralo.

Ze njegovo imc kaže, da je njegov namen blag in vlovekoljuben. Čem več se jih pa društva udeleži, tem veči bo mogel biti uspeh njegovega delovanja v prid naših soderžavljanov, ki so pri vojacih in ki zaslužijo naše naj gorkejšo sočutje.

Podpisani odbor se torej obrača do blagodušnih prebivalcev Tersta in vsega Primorja, posebno pa do gospá z nujno prošnjo, naj blagovolijo društvu pristopiti, ter prosí slavne gosposke, starešinstva in čestita vredništva raznih listov, naj blagovolijo podpirati namene društva, da se ono ukrepi, in da bode moglo v obilnej meri razširiti svoje delovanje, ako bodo to zahtevali dogodki.

Oglase k pristopu z letnim doneskom sprejemajo podpisane gospe.

Društvo pa bode posebno hvaležno osebam, slavnim gosposkam, starešinstvom, vredništvom, katera bodo blagovolila nabirati oglase društvenikov, ali na to delati, da jih mnogo k društvu pristopi.

V Terstu dne 20. oktobra 1878.

Za osnivalni društveni odbor:

JOVANA BARONOVKA PINO

načelnica.

MINA RENNER

nadom. Načelnica

Penelope Afenduli

Gabrijela Burgstaller-Bidischini

Ema Deseppi-Gosslett

Marija plem. Guttmansthal

Amalija Hütterott

Marija Bar. Morpurgo

Adele Opuič-Fontana

Elizabeta Bar. Petz

Angelina plem. Pichler.

Skozi Trst se prevaža močna emigracija v Bosno in Hercegovino; te dni je odšlo tija čez 200 nemških rokodelcev in naši italijanski listi tudi agitirajo, da bi se osnoval nek komité, ki bi podpiral take domače tržaške delalce in rokodelce, ki želé naseliti se v Bosni. Torej tudi Italijani bi radi imeli svoje kolonije v Bosni. Te dni je tudi mnogo nemških voznikov iz Štajerskega, Koroškega itd. prišlo sem, da se vkrajo in odidejo v Hercegovino. Le glejmo mi Slovenci, da nas Nemci ne prehité in da ne poplavijo slovanski jug. Sicer je odšlo od tukaj tudi mnogo slovenskih voznikov v Bosno in Hercegovino in tudi za naše kmete bo tudi tam boljše polje, nego pa v Ameriki; a dobro bi bilo, da bi se tudi

na Slovenskem napravilo neko društvo, ki bi za take, ki se hoté preseliti v nove avstrijske dežele, preskerbovalo vse potrebno in se še posebno pogajalo z vlado zaradi pogojev, kajti red in natanjnost sta v tem obziru neobhodno potrebna.

Te dni so v Kopru zaprli dva doktorja, ker sta se kriva storila veleizdaje; našli so mnogo spisov in drugih dokazov v stanovanjih obeh onih znanih gospodov. Agitacija italijanska je velikanska, a ne bo dal; Slovani ne pusté teh dežel Italijanom, oni terjajo uže glasno gospodarstvo, oni nečejo več robovati.

Javna zahvala.

Podpisana roditelja priserčno i najtoplejšo hvalo izrekata č. gg. župniku, duh. pomočniku, učitelju, znanecem, prijateljem, sorodnikom in vsej vaški mladini za skazano sočutje v boleznij njune nepozabljive nadepolne hčerke AMALIJE in vdeležitev sprejema iste k večnemu počitku v tako obilnem številu dne 22. t. m. V Volčah dne 23. oktobra 1878.

Zalujoča roditelja
KAROL i TEREZIJA HVALA.

Poslanica.

Pojasnilo k dopisu iz Sežanškega okraja 28. sept. t. l. Koliko je resnice v rečenem dopisu, ve dopisnik sam naj bolje. — Ker bi pa vtegnilo uveriti kterege č. bralca „Soče“, da c. kr. okrajni š. svet res razsiplje lahkomišeljno in brez prevdarka denarje iz okrajnega zaloga, naj mi slav. uredništvo dovoli spreporiti.

Šolske hiše so v občé v pomanjkljivem stanu. Na več krajih so sobe obilno prenizke da celo 2-15 m. visoke, pa temne tako, da nimajo še 1/4 potrebne svitlobe. Koliko upljiva svitloba in zrak na človeka v občé, vedó zdravniki; koliko pa na otroke in napredek, — skušani učitelj. — Od kod toliko kratkovidnih? Od kod zaspanost otrok uže v drugi šolski uri?

Vsak gospodar vé, da so stroški pri hiši. Če je okraj. šol. svet potrosil za vzdrževanje in popravljanje šolskih hiš v 7 letih okoli f. 2000, nij gotovo preveč. Da se s to svoto ni moglo napraviti palač, je jasno.

V občini R. je šolska soba na neprimernem kraji, ona meri 15□ m. t. j. za 15 otrok prostora in je visoka 2 1/2 m. Občina ima 84 za šolo sposobnih otrok. Učitelju ni mogoče dobiti stanovanja, — gola soba ni še stanovanje. — Zato je okr. šol. svet sklenil v prvič zidati tu š. hišo, za katero bode okraj. š. zalog trosil f. 2900. Kje je drugih po 6—8000 gl., ki bi jih bil okraj. š. svet odločil za zidanje š. hiš., ne vem — so sanjarije g. dopisnika.

G. dopisnik je tudi proti nagradam, katere se dajejo učiteljem zavoljo boleznij ali iz posebno veljavnih uzrokov — češ, da so učitelji uže dovolj plačeni.

Opustivši c. kr. služabnike, naj omenim samo, kako je preslavni dež. zbor določil dohodke učiteljem in kako najnižim dež. služabnikom.

Podučiteljici f. 280 za stanovanje f. 60, učiteljici f. 320, 400, 480 stan. f. 60, podučitelju f. 300 stan. f. 80, učitelju f. 400,

učitelju voditelju f. 400 stan. f. 100, „ „ „ 500 „ „ 100, „ „ „ 600 „ „ 100,

Po f. 500 ima vživati samo 1/4 učiteljev Po „ 600 „ „ 1/12 Učitelji plačujejo takse, in sicer plačuje učitelj f. 400 letne plače:

1. takso imenovanja f. 31.50 (prvo leto),
2. v penzijski zalog 1. leto f. 40, naslednja leta po f. 8,
3. za okr. učit. knjižnico vsako leto f. 2.

Najnižim dež. služabnikom pa: Šolskemu čuvaju pri kmet. šoli [let. plače f. 300 stanov. f. 60,

vertnarjema let. plače f. 400, stan. f. 60, deklam v glušonemici let. plače f. 260, 240, 240, in zraven posteljo,

drugemu služabniku pri deželnem zboru l. plače f. 450.

Koliko taks plačujejo ti, ne vem; toliko je gotovo, da so dekle noč in dan v zavodu, in da jim nisem videl nikdar nositi južine v zavod.

Od katerih se več tirja? kateri je moral več potrositi, da je dospel do cilja? Navéšdi to nesem zaviden nobenemu služabniku. Terdim pa, da odgojitelju mladine, v kterege rokah je gorje in blagor cele občine in ljudstva, niso plače preobilne. Na druge opazke molčim, dokler g. dopisnik ne pokaže svojega lica; toliko pa vendar dostavim, da domoljub ne piše tako.

Okr. šol. nadzornik.

LISTNICA OPRAV. G. Jakob Simčič Leme i Res je, da ste sept. poslali 2.20, pa za popred ni nič doposlanega. — Gosp. Ig. Volerič v Id. pri Kob. Ne zamerite! ekspedicija kriva. List sedaj dobite in denar zabilježimo en del za 1 in pol mesec l. 1879. — Gosp. Jos. Kom. v St. A. potrjujemo, da ste zares plačali za celo leto 1878.

Jako znamenito!

Antiepilepticum,

pripomoček, kterege so zdravniški veljaki preskušali ter spoznali, da je izviren in da zdravi najstrašnejšo vseh boleznij

Epilepsijo, božjast,

pa tudi vse boleznij na čutnicah ali nervih. Ta pripomoček je jako pomenljiv za vse bolnike, in je uže na tisoče oseb ozdravil, kar je nedotakljiva resnica. Skoro vsi časopisi inostranski in domači so to zdravilo priporočali. — V zabojih po 6 steklenic z navodom za rabo odposlano stane 25 frank. ali 20 mark. Uspeh je garantiran. — V izvanrednih slučajih naj se jemlje dvojna doza.

Naročila in ponudbe naj se pošiljajo glavnej zalogi

C. F. KIRCHNER,

Berlin, SW. Jerusalemstrasse N. 9.

Važno oznanilo.

S pomočjo slavnoznanega prahu Iwells zamore si vsakdo v nekaterih minutih, in ne da bi se motil z umetno zloženimi stroji, napravljati PIVO, odlično po svojem okusu in po zdravstvenih lastnostih in nič niže od onih piv, ki se narejajo v Čaveni, na Dunaji, na Bavarskem, in sicer prav po ceni, kajti liter stane, če se vsi stroški vračunijo, samo 14 centezimov.

Navadna cena zaboja za 125 litrov 6 gld.

„ „ „ „ 60 „ 3 „

„ „ „ „ 30 „ 2 „

(Prosto poštnine v vsej Italiji in Avstriji.)

V vsakem zaboju je prav razumljiv poduk, kako se ima ravnati, kar je tako lahko, da se ni mogoče zmotiti.

Naročuje se pri
G. Perino in Coggiola (Italia).

Orglarski izdelovalec

Peter Potočnik

se priporoča čast. duhovščini, občinam, in prijateljem muzike za izdelovanje in popravljanje cerkvenih orgel, Harmoniumov, glasovirov in družih iz lesa delanih muzikalčnih instrumentov (Streichinstrumente) in zagotavlja za izverstno dobro delo, za hitro postrežbo kakor tudi primerno ceno.

Pri meni je tudi en glasovir na prodaj, kterege prav vestno priporočam. Kedor ga želi kupiti ga dobi za primerno ceno in tudi, ako se pogodimo, proti plači v ratah.

Stanovanje: glediške ulice na stari pošti pri tleh. (Contrada Teatro, casa posta vecchia.)

Wir empfehlen geschätzt als Bestes und Preiswürdigstes

Die Regenmäntel, Wagendecken (Plachen), Bettenlagen, Zeltstoffe

der k. k. pr. Fabrik

von M. J. Elsinger & Söhne

in Wien, Neubau, Zollergasse 2,

Lieferanten des k. und k. Kriegaministeriums, Sr. Maj. Kriegsmarine, vieler Humanitätsanstalten etc. etc.